

การศึกษาเรื่อง “การปรับปรุงข้อมูลบ่อน้ำบาดาลภาคเอกชนของกรมทรัพยากรน้ำบาดาลเพื่อเป็นฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) สำหรับการบริหารจัดการน้ำบาดาลอย่างยั่งยืน : ศึกษากรณีเขตลาดกระบัง เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบระบบฐานข้อมูลจุดที่ตั้งของบ่อน้ำบาดาลภาคเอกชนในเขตลาดกระบัง เขตหนองจอก ปัญหาและแนวทางการแก้ไขในการจัดการฐานข้อมูลเพื่อให้เป็นฐานข้อมูล GIS สำหรับการบริหารจัดการน้ำบาดาลอย่างยั่งยืน

ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลบ่อน้ำบาดาลประการสำคัญก็คือ พิกัดฉากของบ่อน้ำบาดาลในพื้นที่ศึกษา ทั้งนี้เพื่อจะทราบได้ว่าในพื้นที่นั้น จะมีความหนาแน่นของบ่อน้ำบาดาลกระจายอยู่ทั่วทั้งพื้นที่ที่ทำการศึกษา มีจำนวนบ่อน้ำบาดาลทั้งสิ้น 148 บ่อ มีความลึกโดยเฉลี่ยของบ่อน้ำบาดาลระดับ 130 - 180 เมตร หนึ่ง จากการให้สัมภาษณ์เชิงลึกของผู้บริหารระดับสูงและผู้ปฏิบัติงานด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) จำนวน 8 ท่าน ให้ความเห็นไปในทางเดียวกันว่า ยังขาดข้อมูลที่สำคัญ โดยเฉพาะค่าพิกัดฉากส่วนปัญหานั้นเกิดจากการบริหารจัดการข้อมูลไม่ดีพอคอมพิวเตอร์สำหรับจัดทำแผนที่สารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) มีน้อยในทางด้านบุคลากร ควรจะต้องมีความรู้ความสามารถในโปรแกรมเฉพาะด้าน เพื่อนำข้อมูลสู่ระบบข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) เติมนโยบายในส่วนนี้จะต้องอาศัยเวลาในการแก้ปัญหาค่อนข้างยาวนานจะต้องมีการปรับแก้โครงสร้างภายในกรมฯ ให้มีหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบด้านข้อมูลโดยตรง 2) เติงปฏิบัติส่วนนี้สามารถปฏิบัติงานได้ทันทีเพราะเป็นโครงการระยะสั้น เช่น การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้าน (GIS) หรือการจัดทำโครงการสั้น ๆ 3) เติงวิชาการ ทรนรงค์ให้หน่วยงานภาคเอกชน ที่ทำหน้าที่เจาะบ่อน้ำบาดาล ส่งข้อมูลการเจาะบ่อน้ำบาดาลที่เป็นข้อมูลด้านวิชาการ เพื่อเป็นข้อมูลพัฒนาการเจาะบ่อน้ำบาดาลต่อไป